

1. Bez bá - ně_ smí_ tvá_ cír - kev, Kris - te,
Lid svůj ne - vy - dáš_ zka - že ji - sté,
na ská - le pev - né v to - bě stát.
chceš mi - lost svou vždy za - cho - vat.
Pro všech - ny věr - né tvůj slib pla - tí:
„Já jsem tu s vá - mi v kaž - dý čas.“
Až ve dnech stra - stí k nám se vrá - tíš,
po - mo - cí buď i_ si - lou zas.

2. Své církvi v hloubi svého slova / dáš najít poklad
nejdražší, / i v trápeních zní stále znova / zvěst, která stíny
zaplaší. / S radostí ctíme blízkost tvoji, / Ježíši, Spasiteli
náš, / tvá moc nás bude chránit v boji, / svou láskou náš
strach přemáháš.

3. Bez bázně smí tvá církev, Kriste, / na skále pevné v tobě
stát. / Lid svůj nevydáš zkaže jisté, / chceš milost svou vždy
zachovat. / Když s důvěrou tvé stádce, Pane, / se ve tvém
jménu shromáždí, / všem pokorným tvůj kříž se stane /
navždy znamením vítězným.

t: Charles Leberecht Pfender / Louange et prière, 1938 / Miloslav Esterle
m: Henri Lauth, Louange et prière, 1938 / 2018